

MORELL!

A la família Valldosera

*Jamai podré oblidar ton cel de festa,
tes postes emporprades i horitzons,
tos pomerars florits i vall xalesta,
poblet de mos amors i mes cançons.*

*Jamai sabré oblidar tes salzeredes,
tes cèquies de cristall remorejants,
tos masos amagats dins les arbredes
cerclats d'horta i vinyats exhuberants.*

*Ton abundosa deù de la Glorieta,
la qui frescoia calma nostra sed
i arrenca nous cantars al vell poeta
que a l'hora bella hi ompla el cantiret.*

*El bosc d'avellaners que'ls brancs inclina
brindant ombra a la noble gent del llamp,
al jaio que dú musca barretina
i augmenta la ricor d'est fèrtil Camp.*

*A la jaieta forta qui enfeinada
amuntega brossalla i rabassons
per fer la savorosa escalivada
rarret de la parada dels melons,*

*A la jove gentil que'ls nins gronxola
amb la tonada dels — Xiquets de Valls —
espera el bon repós i s'enriola
picant el runesquet de vitxo i alls.*

*A tes xiques i xics de raça pura,
els qui sa jaç colràren a plè sol,
hereus de la romànica figura
d'una gracil Niobé i un bell Apol.*

*Morell! dolç Morellet que'l cor enyora,
quan l'hivernàs em tanqui a la ciutat,
al bell mig de ta plana encisadora
serva'm la rara flor de l'amistat.*

AGNÈS ARMENGOL DE BADIA